

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU MEGYEI KOZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomdájában, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözsédjében, valamint hirdetések s nyilvtéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadói hivatal:
Csendos-utca, Tóth-fele házában,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.
Bérmenetlenül leveleknek megfogadtak el. Kéziratok nem adóznak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 6 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
Helyben: házhoz fordítva:	
Egész évre	8 ft.
Fél évre	4 " "
Negyed évre	2 " "
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 ft. — kr.
Fél évre	4 " — 50 kr.
Negyed évre	2 " — 25 kr.
Néptanítóknek helyben:	
Egész évre	6 ft. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " — 50 "
Néptanítóknek vidéken:	
Egész évre	7 ft. — kr.
Fél évre	3 " — 50 "
Negyed évre	1 " — 75 "

A magyar takarékpénztárak reformja.

A „Magyar Pénzügy“ f. é. 33 ik számában — a fenti cím alatt 52 és 53. számainkban közölt két cikkett Beck Dénes ur fővárosi elismert szakértő bírálat tisztelt előadását ismertet.

E bírálat szó szerint így hangzik:

„A Zombor és Vidéke“ f. évi 51. és 53. számaiban, melyek csak pár napja, hogy kezeimhez jutottak, B—s ur a takarékpénztárak reformjára vonatkozólag szakértői véleményekkel és a pénzüntézetek részéről ezen kérdésben a hitelintézetek országos egyesületéhez beérkezett válaszokkal foglalkozik, vagy inkább nem foglalkozik, mert oly bántulatos nonchalance-szal, hogy nem mondjuk felületességgel sikánlik azokon keresztül, és csak úgy összegezve a kérdéseket és válaszokat, mintha félne, hogy szikkerető álláspontján sokáig úgy nem állhat meg.

A mellett észre sem veszi, hogy ugyanazon hibát követi el, mit a takarékpénztáraknak ró fel hibául, t. i. hogy a kérdésre való válaszukban megelégszenek az igen vagy nem szavazásával, a nélkül, — hogy azokat indokolják!

Ez még hagyján volna, de cikkirő ur úgy látszik a kérdést sem fogja fel tisztán, mert az nem abból áll, hogy a betevők bizalma biztosíthatóak a takarékpénztárak részére, hanem a takarékpénztárak a betevők betéteire nézve.

Cikkirő ur különben folyton ellentmondásokba keveredik. Míg bevezetésében nehezelt a kereskedelmi miniszteriumra, —

hogy a takarékpénztárakat reformálni akarja, később saukészesnek tartja, hogy óvintézkedések és más ellenőrző közegek teremessenek, sőt kormánybiztos kiküldését is elfogadja.

Ép úgy állítja, hogy a takarékpénztárak mai alakjában és berendezésükben tökéletesen megfelelnek, hogy azután nemmel feleljen azon kérdésre, hogy megtehető-e minden, hogy a betetek biztosításának?

Fejtegetéseinek igazolásául cikkirő ur azt hozza fel, hogy takarékpénztáraink a pénzüntézetek kongresszusán a s e k é l y számban vettek részt és hogy a pénzüntézetek egyetbe azért nem lépnek be, mert azt feleslegesnek tartják, a takarékpénztári reformra vonatkozó kérdésekre meg azért nem reflektálnak, mert a reformnak szükségét nem látják és nem ismerik el.

Szerintünk megfordítva áll a dolog, mi azt hisszük, hogy takarékpénztáraink nagy része, mit sajnálattal kell konstatálnunk, a nálunk divó indolencia folytán strike-el, részint pedig azért, mert tudják és érzik, hogy az osztrak politikában most járatos szót használjuk, így tovább nem mehet, — de nem szeretnék, hogy maguk nyújtsanak kezét justifikálásukhoz.

Nem illet soha jobban ama francia közmondás, hogy „les absents ont toujours tort“ mára mint takarékpénztárainkra, tekintettel a kongresszus és a hitelintézetek országos egyesülete iránt való eljárásukra. Az el nem fogult része részt vett a kongresszusban, részt az egyesület alakulásán és beiktatólag választ a takarékpénztári reform érdekében, a hitelintézetek or-

szágos egyesülete által szétküldött kérdőívek.

Igaz, hogy nagy része csak igen vagy nemmel válaszolt, de legalább válaszolt, ez által is azt igazolják, hogy a reform kívánatos.

Egyelőiránt B—s ur maga is csak egy madártávtól foglalkozik a kérdésekkel, a válaszok indokait ő is teljesen feleslegesnek tartja. Vagy talán azért, mert nem kíván reformálni? kibúvónak ez bár jó és kényelmes, de hívókra találni nem fog.

Különös kitüntetésbe leszünk mi részesítve, a mennyiben cikkirő ur szakértői véleményünk általános része felett pászczát tör, és nem éppen udvarias módon.

Az azonban, hogy a kérdőívben foglalt kérdésekre a legszabadlelvűbb válaszok kal élünk, B—s ur nem tartja felemlítésre érdemesnek.

Mindegy, nem nehezeltünk érte, mert tudjuk jól, hogy ott, hol az érdek a szó, minden más faktornak hallgatni kell.

Cikkirő ur nem fogadja el abbéli nézetünket, „hogy reformálni a takarékpénztárakat csak úgy lehet, ha azokat a közsegekre és nem a részvénytársulatokra bizzuk,“ mert nincs bizalma a közsegekhez és azt kérdi tőlünk „hogy nincs-e tudomásunk az árva-pénzek kezeléséről?“

Legyen tehát megnyugtató B—s ur, hogy van róla tudomásunk, de a takarékpénztári kezelésről is, hogy takarékpénztáraknál talán ritkábban fordul elő hűtlen kezelet, mint árva-pénzeknél, a dolog lényegén mitem változat.

Ott, hol egy eset lehetséges, tiz is az,

a különbség csak abból áll, hogy a község szavatolni tud, a részvényes meg nem.

Tudtuk, hogy eme nézetünk kifejtése rossz vért fog szólni, azért ha B—s ur nem késett volna fejtegetéseivel júliusig, talán hígadtabb vérel itelt volna, és esetleg kereste volna elebb a formát, mely szerint mi a takarékpénztárak, közsegek által való kezeletét kontepláljuk.

Szerintünk a takarékpénztárak kezelésén nem volna más változandó, mint a tulajdonos, azaz a nem elég biztosságot nyújtó részvényes helyébe a teljesen megbízható község lépjen, de korántsem öhajtanok, sőt katarozottan elleneznök, hogy a közvetlen ügyvezetés más közsegek által történjék, mint szakemberek által, mint az a takarékpénztáraknál jelenleg is történik, sőt törvényileg kívánók rendezni, hogy a részvényes igazgatóság helyébe ezután is a törvény értelmében felelős igazgatók, a város megbízható kereskedőiből és iparosiból választassanak, melyek a polgármesterrel vagy bíróval együtt, az igazgatóságot képeznek.

Az ilyen igazgatók, melyek a törvény értelmében személyesen és vagyonkölfelelősök, minden esre re bírnak anyai garanciaival, mint a részvényes igazgató, mely esetleg egy vagy öt 30—100 fros részvényvel van érdekelve.

Az nem tagadható B—s ur, hogy részvényes takarékpénztárak másutt egyáltalában nem vagy említésre nem érdemes mennyiségben vannak, és hogy legalább is úgy prosperálnak mint nálunk, hol a takarékpénztárak a kereskedelem, ipar, de főleg a földmívelés érdekében, az ország s

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

„mi Friczink“.

— Humoreszok. —
Iria: More Patrio.
(Folytatás.)

— De kedves Miklósom, ne menj el most — könyörgött ismét a nő — az az első nap, négy hét óta, hogy megint enyimek mondhatlak — — maradj itthon . . . Miklós, kedvesem; látod, mennyit unatkozom 4 hétig.

— Nem maradhatok, meanem kell, kedves kis picikém! — enyelge Dani bácsi — családi ügyünk meg ezt a fél órát okvetlenül elrabolja tőlem . . . egyébként addig majd Friczinkkel elmúlhatok . . . rögtön jövő, ha végeztem — — addig kedves öcsém — fordult Viktorhoz — itt marad, mulattatja az én kedves kis (itt egy hajalmas csók esantán) el Annészkámat és iszik egy pohárral az egészségre, hehehe! Ki tudja mikor látj . . . Itt félbe szakította mondatát, mert Viktor a kalaptartóhoz lépett, hogy kalapját megint hirtökába kerítse és a legközelebbi kedvező pillanatban ellilánhaszon; de Dani bácsi „gyöngéden“ (ahogy ő szokta) megfogta karját és visszazaratolta, miközben Teresinek szigoru utasítást adott egy flaskó ménesinek az asztalra teremtésére.

Viktor ezalatt megint a kalaptartóhoz surrant és onnét kalapját szerencsésen le is emelte . . .

— Mi az örögöt akar már azzal a kalappal — tört ki erre Dani bácsi, kezéből a kalapot kikapva és a tartóra visszatevé — ujjon le, ha mondom, és ígyek!

— Valóban . . . nem érek rá — nincs sok időm — hebegte Viktor.

— No az szép volna! — Már menni? — Ábból ugyan . . . Hát a békepolár hol marad?

Dani bácsi töltött, poharat ragadott és egy „prosit!“ jelszóval Friczival közcintott. Ekután nejsheh lépett, aki folytonos remegés közt bántult ki az ablakon, hogy az „szegzi Friczi“ esetleges megrékeztet észrevegye, és „gyöngéden“ (ahogy ő szokta) megszólította: „No kis feleség, nem kocintasz egyet a „mi Friczinkkel.“

Anna remegve nyult a pohárhoz és alig hallhatólag érintette poharat Viktoréval. „Egészségre, asszonyom! — mondá ez . . .

— No, ez volna meg csak szép! — pattant föl Dani bácsi — tegeztek egymást minajárt, ahogy az közeli rokonoknak dukál!

A szép menyecske biborpiros lett a szégyentől — és zavartól; Viktor azonban azonnal beleléte magát szerepébe, amiat az

egy jó színeshez illik is, és bátran koczinva mondá: „Egészségre kedves Annácskám!“

— Ugy van! — dörgé re Dani bácsi és kiirtte poharát egészen a kisujjig.

Ezután Dani bácsi vette botját, tajtpipáját, kalapját miközben ezerszeres bocsánatot kért taváásáért, mert — úgymond — okvetlenül „tört“ kell neki lenni, és még miután Viktortól, illetve „Friczitől“ azon ígéretet csikarta ki, hogy addig el nem megy, míg ő haza nem jön, és feleséget megégyezve átkarolva és megcsókolva nevetgelve távozott.

A szép menyecske a könyelmű színesszel egyedül maradt; de mintha ez többi ott sem lett volna, így pamlagra veté magát és keserves zokogásba tört ki: „Istenem — sőhajtozó, miközben könyei óriási csöppekben gurultak végig gyönyörű arczán — eat nem élem túl!“

Viktor a zokogó nő mellé lépte, mű veszi tőkályval susogá: „kedves Annácskám!“

— Elvetemült gonosztevő, megrögött bolond! el — távozzék, menjén, — el — el szemem elől — kiáltá erre az ingerült nő, miközben fölállt és egy merer kéamzodulattal az ajtó felé mutatott. — Megesaltam egy derék, becauleta férfit, a saját férjemet, kit mindennek fölött szeretek — folytatóta még mindig az ajtóra mutva, — csakhogy önt a bizonyos halál karjai közül

kiragadjam . . . hazugsággal palástoltam igazságomat, csakhogy önt megmentsem. — Ha férjem megtudja, hogy ön kicsoda, akkor ön a halál fia! O katonaviselt ember, tetőtől talpig igazságos, szigoru becauletségu férfi, s csak a véletlennek köszönheti, hogy ezen oldalról meg nem ismerté őt.

„A véletlennek? — kérde Viktor a menyecskekre epedőleg tekintve egész szinpadi poszturával.

— Istenem, hát mit akar ön?! Miért nem megy!?! — Hát ön előtt, egy véletlen nő szerencséje, nyugalma — semmi! Kérem, könyörgöm, ha ön lovagias férfi, hagyjon el azonnal! rimánkodik Anna kezét tördelve, miközben köznyázottat szeméit Viktorra emelé.

Viktor e szavakra magához tört; egy pillanatil habozott, azután férfiasan felelé: Igen asszonyom, az vagyok, lovagias férfi és rögtön megyek, ha egyet megígér . . .

— Gyorsan, gyorsan! — biztató őt Anna.

— Hogy nem fog sohasem rám gyűlölettel gondolni!

— Nem, nem! — Csak menjön ön! Kezét megragadva, azt szenvedélyesen megcsókolva susogá az ifjú: „köszönöm, ezerszer köszönöm!“ — azután gyorsan kalapja után nyult — és . . . ijedten kiáltott föl: „Szt. Isten, térje az én kalapomat tetted fejére!“

statistikai hivatal kamatláb-statisztikája után indulva, nem olyan jótékonyan működött mint az például a szomszédos osztrák-tartományokban észleljük.

Ez is egyik fő oka annak, mint azt bővebben szakértői véleményünkben is kifejtettük, hogy a takarékpénztárakat, ha egyáltalában reformálni akarjuk, a községek óhajtanók bízni, még esetleg annak rováására is, ha eleinte netán itt-ott a feladatunk, melyet a községi takarékpénztár teljesíteni hivatva lenne, nem egészen felelne meg.

Csak a kezdet nehéz, de bizalom és kitartással sokat lehet létesíteni."

Beck Dénes.

Idáig a bíralt.

Bárha czikkünk — egyoldalalatt mégis elismeréssel tartozunk Beck Dénes urnak, mert az eléggé érdekes tárghy vitatása által csakis az ügy nyherth, melyért különböző álláspontokról harezolunk.

Szakértő ur neheztel reánk, hogy a felvetett kérdéseket gyakorlati életükben annyira kiesnyelték, hogy azok legnagyobb részével foglalkozni fölöslegesnek tartottuk, és czikkünk összefüggő egészéből kikapott egyes mondatokba kapaszkodva szinleg czafolni, szinleg pedig nézetünket egymással ellentmondásba hozni törekszük.

Ellentmondást talal szakértő ur abban, hogy nekünk — állítóg — a reform felvetése nem tetszik egyrészt, míg másrészt magunk is reformot kívánunk.

Ismételjük tehát a reformkérdésről általánosságban mondottakat: hogy szakértő urat meggyőzzük, miszerint mi nem kardoskodunk a mai kor szellemének meg nem felelő belkezézés befartása mellett: mondatunk így szól: „meg fogjuk gyözödtetni tisztelt olvasóinkat, hogy a reformálás kérdése erőszakolt s az oly irányban való átalakítás, mint ez a fővárosi körök által czéloztatik: nemcsak hogy nem hasznos, de kimondhatatlan káros hatásu lehet." — Tehát nem a kérdést, hanem az irányt bíraltuk.

A mit a takarékpénztárak alakja és berendezéséről mondtunk, azt szorúl-szóra fenuntartjuk, csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy a kezézés fogalmával nem tévesztjük össze, mert a helytelen, hébas kíváét pedig hütelen kezézés által a logtökeletesebb berendezés is illusoriussá valik.

Előbbi czikkünkben megemlítettük, hogy a magyar takarékpénztárak magyar jellegűek, berendezésük, alakjuk és üzletkörük eltér a hasonló nével bíró külföldi intézményektől, miért is nevéknék ugyan nem egészen, de a közönk is igenis megfelelnek. Nem vagyunk képesek tehát belátni: miért legyenek takarékpénztáraink olyanok, mint a külföldiek, mely honosítunk meg egy intézményt, mely nálunk czéltévesztett volna, szóval, miért majmoljunk mi mindent, mi nem magyar?

Fennartjuk Beck Dénes ur fejtegetései és gyanúsítái ellenében állításukat, hogy a vidéki takarékpénztárak kizárólag azért maradtak és maradnak távol az országos egyesülettől és felvetett reform kérdéseitől, mert közén fekvő, hogy a kijelölt reform irány nemcsak a takarékpénztárakat, hanem az ország javát is „justifikálná" és bizton hisszük, hogy oly javaslatokkal szemben, melyek — ha a takarékpénztárak kárával járnának is — a közjót előmozdítani lesznék hivatvak, az intézetek le fogják tenni „a nálunk divó indolenciát."

Beck Dénes urnak ironikus felkiáltása ellen „hogy van tudomása a takarékpénztári kezézésről is" oda állítjuk király ő felségének legközelebb kiadott magas kéziratában használt szavakat: „ép oly sajnos, ha egyes tények miatt az egész — kedvezőtlen bíralt „alá vetetik", hozzáadván, hogy számtalan sokan vagyunk azon nézetben, miszerint a dolog lényegén nagyon is változtat, ha vajon a részvény takarékpénztár, avagy községi kezézésnél fordul elő sürűben hütelenség.

Beck Dénes ur ideálját, hogy a takarékpénztárak községi kezézésbe menjenek át, a 19. században megvalósíthatónak nem találjuk.

Lehet, hogy Beck Dénes ur Budapest főváros kezézés után itéli meg a vidéki községek viszonyait is, és azért látja eszmenyképet a községi takarékpénztárt oly könnyen realizálhatónak, de higjjen nekünk Beck Dénes ur, hogy a vidék választói és képviselő testületével nem képes keresztül vinni, a községi takarékpénztárhoz kötött azon feltételt, hogy az igazgatóság „szakemberekből" állítsa össze. Minden egyes paraszt magát képesítennek tartja, hogy ily tisztessé hivatalt viselhesen.

Azt hiszi Beck Dénes ur, hogy egy választott községi igazgató bir annyi garanciával, mint egy részvényes igazgató és itt elefeti számadásba venni az általa hangoztatott „nálunk divó indolenciát" pedig tudni kell szakértő urnak, hogy a hüten kezézés, az indolencia az alkalomszer zője, és takarékpénztárnál oly ritkán fordul elő hüten kezézés, az bizonyára nem az indolens ellenőrzés érdeme!

Szorúl-szóra oszton Beck Dénes ur azon különben statisztikailag is kimutatott nézetét, hogy „a kamatláb statisztikája" után indulva hazai takarékpénztáraink nem oly jótékonyan működtek, mint például az a szomszédos osztrák tartományokban észleljük, de hogy a kereskedelem- ipar- és földmívelés felviragoztatása érdekében nem működtek volna takarékpénztáraink ép oly előnyösen, mint azokéi azt tagadásba venni bátorodunk, és ha példakkal nem állunk elő, az azért van, — mert e czikk keretébe nem tartozik a pénzüteketek megasztaini.

A kamatláb statisztikája! Ez a mi ideánk! Ez a mi reformkérdésünk magva!

Ismételjük előbbi czikkünkben mondottakat a „reorganisatióknak" a z a fia s tehát oly irányt adni, hogy az országban a kölesön ára leszálljon, hogy oly helyzet létesíttessék, hogy az intézetek — fennállásuk kockázatátása nélkül — olcsó hitellel szolgálhassanak arról „a kérdő ivben szólni fölöslegesnek tartatott."

Es itt legszembeszökőbb Beck Dénes ur és a mi nézeteltérésünknek indoka, mert mig mi a köző érdekekben szükséges reformokat akaránk, addig Beck Dénes ur csak „justifikálni" kíván, ha ez a köző érdekek ellen történik is, mig mi a közérdekek kívánunk szolgálálni, addig Beck Dénes ur — úgy látszik — az irigység istennőjének tömjénez, mert más indokot nem látunk — a miért takarékpénztárainkat minden áron tönkre óhajta silányítani.

Vajon eszmenyképünk „a takarékpénztárakat oly alapra állítani, hogy a kereskedelem- ipar- és földmívelésnek olcsó hitellel szolgáljanak" valósítható e, arra hivatottabb tollak, mint miénk fognak feleletet adni, és ha egyszer ezen kérdés napirendre kerül, vagy az irányadó körök kívánni fogják, terveinkkel előállni nem fogunk kézni.

B.—

H i r e k .

Kinevezés. A király Ő Felsége baromlaci, nagy- és kis-emleghi Ákás Józsefet, a bécs-újhelyi katonai akadémia 3-ad éves növendékét, a cs. és kir. 23. gyalogezredbe hadnaggyá nevezte ki.

Feketehegyről írja r. levelezőnk: Folyó hó 17-én a feketehegyi ifjúság a helyben létesítendő óvoda javára, táncszal egybekötött műkedvelői előadást rendezett. Színre került „Liliumfi" vigj. 3 felv. Falunkban minden évben szokott ily műkedvelőadás megtartatni, de eddig egy sem sikerült oly fényesen mint a mostani. A esimeserepet „Liliumfi vidéki sinésnt Kosma Pál adta különös bravúrral, nemkülömben Szellemft Steinitz Gábor, továbbá Szilvai professort Kohn János, végül Kanyai fogadóst Kosma

— Mihelyt hazajön átküldöm önnek az onét" — felelé megnyugtatólag a nő.

— Igen ám, de — de — felelé remegve Victor — zavaromban, mikor férje meglepett, azt a levelet is a kalapomba, a bélesé alá dugtam.

— Micsoda levelet? — kérde Anna eláspadva.

— Azt, amelyet kedgyedhez irtam és amelyet ma visszaadott.

Egy gyenge sóhaj tört ki a nő kebléből és a pamlagra esett. Minden el van vesztve! Vegem van! Vegem van! — süsoga önmagában.

Rövid szünet állott be a kétségbeesettek között. De ez a rövid szünet iselögenő volt arra, hogy Viktor a helyzetet megoldhassa. Azt, hogy a nőre nevezte ez a megmondhatóan tette a legkomolyabb következményeké járhat, azonnal átadta; de ezen gondolatnál a saját helyzete sem valami szép fényben állott leiki: szeméi előtt. Mert hogy a katonaviselt, szigorú becsületességű férfi — ha a levelet megtalálja és a dolognak tudomására jut, vele szemben sem fog tréfolni, azt csak beláthatja; de sokkal jobban bántotta őt a nőnek helyzete... sebes lépésekben járkált a szobában föl és le, majd körös-körül, hogy egy kibúvó ajtóra bukkanjon...

— Ismeri ön Villást? kérde hirtelen a menyecske.

— A borkereskedőt? Igen, ismerem felelé gyorsan Viktor.

— Siessen, menjen hozzá, valójánit leg ott leszt férjem, és azon legyen, hogy kalapját bármilyen módon kére kerítse, — különben el vagyunk vesztve én is; — ön is!

— Sietek, szaladok — semmi sinca elvesztve! — szavalá Viktor és egy szinpadí fordulattal távozott.

Anna kimerülten hevert a pamlagon. — Istenem Istenem — zokogá lassan miközben könyei újra megeredtek, — ha férjem azt a levelet megtalálja, vagy tán már meg is találta...

Erés csengetés kirántá tételődéséből, mire gyorsan összeszedte magát, könyeit felszárta és süsoga: Istenem, ha férjem ez, ha tán már a levelet megtalálta volna...

— A tessanszony öcsese, a Friczi! — jeleaté Teresi, az ajtó csak felig nyitva ki s azon fejet bedugva.

— Már megint az a szerencsétlen bold! kiáltá az úrnő megijedve.

— Nem, kérem tessanszony, ez nem az az előbbi, — felelé a szobaleány nyugosan mosolyogva.

— Ah ugy!? Ez az igazi. — Gyorsan ereszd be, hogy elküldhessem, mielőtt férjem hazajön.

Teresi kitárta az ajtó, és az igazi Friczit beböcsötöta.

Ez az igazi Friczi tökeletes ellentéte volt az előbbinek. Mig az első valóságos dendi volt, addig ez egy testület lelkületigazhi philisteus. Hosszu fekete kabátja, a mely egész álligá be volt gombolva, és egészen a testhez simult, megjelenésének eieg papi jellegét kölcsönözött. Azonkívül szöke haja, mely hosszú fürtökben, kerekre vágva vállait — melyek bizony jó távolra állottak a feje csucsától, sörpöte, kézfelgható bizonyiteka volt hivatásának.

Friczi — most más csakugyan Friczi — alazatos hajlongások között pár lépést közeledett Annához, azután megállott, tekintetét az egre emelé s imaszertü hangon szóla:

— Szeretett hugom, eljöttem, hogy még egyszer látnassalak, ekkor egy sajátóság pillantást vetett rá, a melyet azonban csakhamar az egivel cserélt föl és azután buscut vegyek toled. Mert fontos küldetés vár ream: vad embereket megyek hitünk nek megszerezni! Vad emberek közé, kik között az élet annyi, mint egy lehellet. — Ki tudja mi vár ream? Ki tudja, visszatérhetek-e még egyszer onnan? Ezek a gondolatok kergettek hozzá! Látni akartam még egyszer arczodat és kibékíteni férjedet, a kiról hallottam, hogy irányomban nem a legjobb indulattal van... Lehet, hogy neheztelése nem ok nélküli, de ha igaztalan voltam irántatok, kérlek: felejtse-

tek el, ne tévesztétek szem elől hitűnknek a keresztény hitnek alapelvét, mely az mondja: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek" . . . ebresszátok fel sziveitekben a keresztényi szeretetet és bocsásátok meg a bűnbánónak!

— Édes bátyám, — vevé föl a szót Anna — én megbocsátok örömet és szíves feledek mindent, sőt kívánom, hogy Isten vesztőljen utaidon a biztos czél felé.

— Ugy legyen! felelé szinlelt ajátosságal a missionarius-jelölt ügyes szemforgatással. De hol van férjed — tevé hozzá azután fölken hangon — hogy bűnbánatomat az ő lábaihoz is letehessem.

— Férjem nincs itthon, — felelé izgatottan a nő. — De egy tanácsot adnék bátyámnak...

— És az, kedves hugom?

— Ne várj be férjemet, mert félek, remegek... megesküdt...

— Mire? vágott szavába Friczi.

— Hogy lelévi.

Friczi kias meg lepett ugyan ezen kijelentés által, a mi egy pillanatra ki is hozta sodrából, de atán csakhamar összeszedte magát és ajátos arczot vágva felelé:

— Isten kerében vagyok!

(Vége kör.)

Porcellán edény, rendkívüli olcsó árak mellett.

Porcellán edény csodálatos olcsó

2

Goldfahn Sándor

divat, norinbergi, tükör fehérmű, rövidáru és lámpa raktárában (Zombor főuteza)
kapható rendkívüli olcsó áron:

porcellán edény, u. m.:

teljes asztali- kávé- thea- és mocça servizek, egyes porcellán edények, mosdó készülékek: valamint kávéházi berendezésekre alkalmas edények, vizes kancsók és mosdó tálak, végre diszes virág-cserepek, cserép-szobrok és porcellán pipere tárgyak.

Porcellán edény hamulatolcsó

Csodálatos olcsó porcellán edény

!! UJDONSÁG !!

Van szerencsém a tisztelt közönséget értesíteni, hogy

harisnyakötő műhelyemben

minden néven nevezendő **kötő-munkák** teljesítése elvállaltatik, egy mint: pamut, ezérna és selyemből felette olcsó áron elkészítetek, nevezetesen:

Egy pár magas szárú, pamut női harisnya kötési ára 50 kr. — Egy pár férfi harisnya kötésért 25 kr. — Egy pár harisnya kötésért felött gyermekek részére 20 krtól 40 krig.

Magam becses megrendelésének és látogatásába ajánlv, vagyok teljes tisztelettel

Bán Hermina,

Zomborban (Béla-uteza, Harp József ut házával szemben.)

Videki megrendeléseket is pontosan teljesítek. 3-2

Harkányi gyógyfürdő

Harkányi gyógyfürdő

Harkányi gyógyfürdő

Magyarország, Baranyavármegyében,
fürdő idején május 1-től szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hírneve oly hosszú évek lefolyása óta számtalan kiváló gyógyeredményei által meg is lett alapítva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszerű gyógyfürrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyfürrásat tekintetében felülmúl; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyít.

Ezen 50° R természetes meleg ártézi kénforrás kitűnő gyógyítási hatással bír csuszos, köszvény, idült bőrkütelek, aranyer, nőbántalmakra, fogmási hiányok, sebészek, daganatok és higanyos gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá ma-, lép-, általán mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szemhajok és ivarszervi bántalmak ellen.

Az utazásra ajánlható Budapest-pécsi vasut, vagy Déli vasut budapest-kanizsa-berecsi vonala, állomás; Pécs, alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: Villány.

Posta- és távírda-állomás.

Bővebb tudósítást a legnagyobb készpénz Dr. HELLER JÓZSEF rendes fürdőorvos nyújt 12-11

Harkány, 1886. május 1.

Harkányi gyógyfürdő

A fürdő-igazgatóság.

Harkányi gyógyfürdő

A t. szülők figyelmébe.

Egy intelligens izr. (gyermektelen) családnál Zomborban, egy — vagy két gyermekre mérsékelt fizetésért teljes ellátást kaphat és lelkiismeretes felügyeletben részesül, — kívánatra a francia, angol és német nyelven oktatás adatik.

Bővebbet: Hecht Márk könyvkereskedésében Zomborban. 3-3

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Szóna község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik: hogy a tulajdonához tartozó Szóna község egész területére s határára kiterjedő italmérségi jog a nagykeresmai épülettel együtt az 1887. évi január hó 1-től kezdődő három, esetleg hat egymásután következő évekre f. évi szeptember hó 5-én d. u. 3 órakor Szóna községégháza tanácsstermében nyilvános árverésen a legjobbat igérőnek haszonbérbe adatni fog.

Kikiáltási évi ár 2200 frt.

Az árverezők az árverésnek megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10 százalékát mint bántéppézt letenni tartoznak.

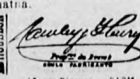
Az árverési feltételek alulírt előjáróságnál a hivatalos órákban mindenki által megtekinthetők.

Kelt Szóntán, 1886. augusztus 13.

Szlatkics, Zlatár Mata,
jegyző. bíró.

A legjobb 36-24
cigaretta-papír
a valódi
LE HOUBLON
francia gyár-mány.
Cavley és Henry-től Párisban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

Ezen papír dr. Pohl J. J., dr. Ludwig H., dr. Lippmann R. urak vegyszertanári a bécsi egyetemén, legmelegebben ajánlják, és pedig kitűnő minőségű és abszolút tisztaságúval fogva, és mivel semmiféle oly anyaggal hines vegyítve, mely az egészségre kártékonyan hatna.

17, rue Bréa - PARIS

Könyvkötészet.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy Zomborban (iskola-uteza, a gőzfürdő épületben)

könyvkötészetet

berendeztem és kérem engem becses megbízásával támogatni. Teljes tisztelettel

Tranger Rezső.

Margitszigeti gyógy-fürdő.

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R. meleg ártézi forrás, porcellán-, márvány-, kád- és kőfürdők zuhanykészülékkel, nagyszerű kert, 500 teljes kényelemmel berendezett szoba, társalgási terem, kül- és belföldi lapok, telefon, távírda összeköttetéssel, naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a margitszigeti hevíz kedvező eredménnyel használtatik: Köszvény, az ízületek, izmok, csontthártya, ideghüvely, idült csúz. A csúz. köszvény, erőművi behatások, typhus után fellépő hűdés, zsabák, esontbántalmak, esontszűt, ízületi bajokat és kúsertéseket követő elváltozások. Fájdalmas hegek, merevség, hűdés, borbántalmak, vizeleti nehézségek, méh- és hüvely-bántalmak. Még arra is figyelmeztetjük a t. ca. közönséget, hogy a szigeten villamos fürdő rendeztetett be. Dr. Bara legújabb rendszere szerint, mely a köszvényes, eszós és ideges bántalmak, valamint a hűdés és az ischiás-nál a fürdőszetben igen hathatos segéd gyógyszerközt képez. A hevíz beülő eredményel használtatik: idült gyomorhurtnál és alhasi pangásoknál. A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindenmű ásványvizzel. Rendelő orvos: dr. Verzár.

Béleteknél úgy a fürdő, mint a menetjegyek együttes váltásánál árlengedés.

A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatnál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal órákint kétszer közlekedés.

A fürdő-idején tartama: MÁJUS hó 1-től SZEPTEMBER hó végéig.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában

Budapest.

A margitszigeti felügyelőség: